

Svæveflyversangen

Mel.: Flyvervalsens

Mennesket Higen mod Friheden gaa,
Afkaste Baand og Tvang,
Flyve som Fuglen mod Himmelen blaa. –
Menneskets Tankegang
Spired' og voksed', og Frugt der kom,
Svæve om nu vi, som
Fuglen i Æteren, kan, og vi
føler, at vi nu er fri:
Vi svæver fra Hverdagens Alvor,
Hverdagstanker graa, -
Højt op mod Skyen skal vor
Flugt mod Frihed gaa.
Rummet sin Melodi
Synger, vi stemmer i:
Svæve, svæve, være som Fuglen fri.

Men det at svæve, det kræver et Slid,
Før vi Maskinen faar.
Den skal monteres, og det tager Tid,
Dagene hastigt gaar.
Rask Kammeraterne tager fat.
Dag og Nat, førend at
den helt til Flyvningen rede staar,
men naar vi færdig den faar:
Vi svæver .....

Hver, der har prøvet at svæve, det ej
Senere hen har glemt.
Man spændes fast i Maskinen, - lidt bleg
Er man – og indeklemmt.
Spillet begynder sin Brummesang,
Linen lang strammes, Gang
Bli'r i Maskinen – det fremad gaar,
Luft under Kroppen den faar:
Vi svæver .....

Lydløs som Fuglen man svæver af Sted,
Lytter til Vindens Sus.
Stolthed én fylder, og kigger man ned,
Ser man, at Gaard og Hus
Ligner blot Klatter, og Folk, der gaa,
Er saa smaa, og man maa
Under den herlige Svæveflugt
Indrømme, alt er saa smukt:
Vi svæver .....

Alt er saa smaat, og man føler sig fri,
Tiden den synes lang.
Saa blot en kurve, og Turen forbi
Snart er for denne Gang.
Jorden sig nærmer, man lander blidt,
Hører Skridt, og om lidt
Svæver den næste mod Himlen blaa. –
Prøv det, og du vil forstaa:
Vi svæver fra Hverdagens Alvor,
Hverdagstanker graa, -
Højt op mod Skyen skal vor
Flugt mod Frihed gaa.
Rummet sin Melodi
Synger, vi stemmer i:
Svæve, svæve, være som Fuglen fri.

Forfattet til Aftenfesten ved
Køge Svæveflyveklub's
Flyvestævne i August 1937
Af Henning Christiansen